

[Henry Christensen.]

ganske særlig grad være ministrenes, at sikre den omhyggeligste anvendelse af alle offentlige midler, også for de mindre beløbs vedkommende.

Det er i hvert tilfælde alle i det høje ting bekendt, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med Risøværket gentagne gange har været udsat for betydelig kritik i offentligheden, og vi kender jo også kritikken i statsrevisorernes betænkning. Det samlede projekt beløber sig til 100 mill. kr., og i al almindelighed vil den enkelte borger være ude af stand til at bedømme rimeligheden af en række af de specielle og kostbare dispositioner, der foretages; men den højtærede finansminister må være klar over, at det ganske enkle resonnement, som mange mennesker foretager, let vil blive, at hvis det forholder sig så urimeligt med enkelte dispositioner, som man har forudsætning for at skønne over, hvordan forholder det sig da ikke med de langt mere kostbare områder, som offentligheden i almindelighed ikke er i stand til at bedømme? Dertil kommer, at vi befinder os i en tid, hvor staten til sanering af sin egen økonomi har lagt så store byrder på befolkningen som ingen sinde, og derfor må staten og det offentlige i det hele taget være forpligtet til at vise den yderste omhu med anvendelsen af bogstavelig talt hver eneste krone, der hentes fra borgerne.

Hvis den højtærede finansminister under sin avislæsning i lørdags nåede helt om til bagsiden af Berlingske Tidende, ville han have fundet følgende poetiske udtryk for den indstilling, der eksisterer hos mange mennesker i befolkningen — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Når hundehus med lys og varme
og flagstang koster slig en sum,
så bli'r i sandhed alle arme
små skatteydere gjort stum.

De ryster fælt i deres bovser
såvel som udi deres sjæl,
for tænk, hvis hver af disse vovser
skal osse ha' en lygtepæl.“

Finansministeren (Kampmann): I tilslutning til det sidste kan jeg sige, at de foreløbig har fået en flagstang!

Jeg er ikke blevet irriteret over det ærede medlem hr. Henry Christensens spørgsmål; jeg er endog taknemlig for, at han har rejst denne sag her i spørgetiden. Dog bekymrer det mig lidt, at der er så kort tid til at besvare spørgsmålet. Det er jo således — det fremgik også af spørgsmålet — at det ikke er et problem, der fortrinsvis drejer sig om flagstang og hundegård, men om, hvorvidt man på Risø atomforsøgsstation anvender statens og skatteydernes penge fornuftigt.

Må jeg begynde med at oplyse, at der er afgivet en beretning om atomenergikommissionens virksomhed i tiden indtil 31. marts 1957, og den er omdelt her i tinget. Der kan alle læse, hvordan man behandler tingene, før de iværksættes derude; det står på side 18, og jeg vil gerne henvise dertil.

Om flagstangen kan jeg sige, at sagen har været behandlet på sædvanlig måde på et anlægsmøde, hvor der var enighed om, at man ikke skulle udbyde flagstangen i licitation, men lade en tømrermester finde en passende mast til formålet — det er jo ikke en almindelig lille flagstang. Herefter satte arkitekten sig i forbindelse med den tømrermester, der ved en lang række andre licitationer på Risø havde været billigst, og bad om et tilbud, og hans tilbud blev så forelagt. Det omfattede en mast tildannet af amerikansk fyr, og den endelige pris er blevet 5 600 kr. — tilbuddet var på 5 800 kr. Heri er inkluderet nedtagning efter et års forløb og efterbehandling. Det er rigtigt, at en flagstang af en granstamme kunne være anskaffet for 3 000 kr. og af en tildannet fyrrestamme for 4 200 kr. Udgifterne til fod, rejsning, beslag m. v. er naturligvis ens for alle tre master og er inkluderet i de tal, jeg har nævnt, med 1 500 kr. Når indstillingen faldt ud til fordel for en tildannet mast af amerikansk fyr, skyldtes det, at denne ikke kræver nogen årlig vedligeholdelse, en udgift, der må sættes til